

Tilžas ātrie naktī vairs nestrādās

Foto - no personīgā arhīva

Sanita Karavoičika

Nespēj palikt vienalzīgi. No 1. aprīļa Tilžā plānots samazināt Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) brigādes darba laiku, nosakot, ka tas strādās no pulksten 8 rītā līdz 22 vakarā. Lēmumu pārtraukt darbu naktī NMPD pamatoja ar mazo izsaukumu skaitu nakts stundās. Izskanējusi informācija, protams, satrauca vietējos iedzīvotājus, kuri nespēja palikt vienalzīgi – iebilstot pret šo lēmumu, savākti 1003 iedzīvotāju paraksti. Galvenā prasība – neatliekamās medicīniskās palīdzības operatīva saņemšana, jo tā naktī nepieciešama ne tikai Tilžas un apkārtnē, bet arī viensētās dzīvojošajiem cilvēkiem, līdz kuriem mediķiem nereti nākas ne tikai braukt pa sliktiem lauku ceļiem, bet pat iet kājām. Arī Balvu novada pašvaldība apšauba turpmāku operatīvu neatliekamās medicīniskās palīdzības pieejamību Tilžā un atbildīgajām institūcijām jau paudusi savu neapmierinātību.

Nākamajā
Padugumā

● **Laba ideja jāprot realizēt**
Seminārs par pilsonisko līdzdalību

● **Kā būtu, ja nebūtu?**
Diskusija pie redakcijas apaļā galda

Atkārtoti izdots deputāta Alda Bukša kriminālromāns latgalešu valodā

Izdevniecība "Dienas grāmata" atkārtoti izdevusi ar latgalešu kultūras gada balvu "Boņuks 2020" godalgoto Alda Bukša kriminālromānu "Bruoli". Romāna pirmizdevums gan latviešu literārajā, gan latgalešu rakstu valodā klajā nāca 2020. gadā un, pateicoties lasītāju interesei, piedzīvojis atkārtotu izdevumu latgalešu rakstu valodā. Rakstnieka un scenārista Alda Bukša daiļradē šis ir otrais kriminālromāns – 2015. gadā autors sevi spilgti pieteica ar kriminālromānu "Parādu piedzinēji", tam sekoja darbs pie pilnmetrāžas filmas "Maiņa" scenārija, kur bija tā līdzautors, savukārt 2020. gada nogalē iznāca "Brāļi/Bruoli", kas kļuva par pirmo kriminālromānu latgalešu rakstu valodā un saņēma Latgalešu kultūras gada balvu "Boņuks 2020".

Īsziņas

Medniekiem būs jāreģistrē visi nometītie dzīvnieki

No 1. aprīļa lietotnē "Mednis" medniekiem būs jāreģistrē visi nometītie dzīvnieki, informē Valsts meža dienests (VMD). 1. aprīli sāksies jaunā 2024./2025. gada medību sezona, kas medību saimniecībā ienesīs būtiskas pārmaiņas kārtībā, kādā notiks informācijas aprīte par nometītajiem medijamo sugu dzīvniekiem. Atbilstoši izmaiņām Medību noteikumos mobilā lietotne "Mednis" kļūs par rīku, kas praktiski aizstās gan fiziskos savilcējus, gan pienākumu medniekiem sagatavot un nosūtīt VMD atskaites par savilcēju izmantošanu un nometītajiem dzīvniekiem.

Vārds žurnālistam

Sanita Karavoičika

Mūsu valsti cilvēks nav vērtība. Pēdējā laikā diemžēl pārāk bieži ikdienas darbā nākas dzirdēt šādu skumju secinājumu. Un pats traģiskākais, ka, redzot to, kas notiek apkārtnē, grūti tam nepiekrīst. Tagad kārtā pienākusi Tilžas Neatliekamās medicīniskās palīdzības punktam, kurš no 1. aprīļa nakts stundās iedzīvotājus vairs neglābs un izsaukumos nebrauks, atstājot šo darbu citām "tuvākajām" brigādēm. Diemžēl tā lēmušas augstākstāvošās institūcijas, neskatoties uz savāktajiem 1003 parakstiem. Pamatojums – pārāk maz izsaukumu naktīs. Kārtējo reizi, kad divos svaru kausos tiek likti matemātiski aprēķini un cilvēks, pārliecinoši uzvaru gūst cipari. Un tas ir kaitinoši. Jo īpaši tādēļ, ka neatliekamā medicīniskā palīdzība nav kafejnīca, uz kuru kāds nakts laikā nolēmis aiziet kaut ko apēst vai iedzert. Šo dienestu cilvēki sauc palīgā, kad patiešām ir slikti!

Un tikpat kaitinoši ir pēdējā laikā amatpersonu izteikumi par obligātu Latvijas pierobežas stiprināšanu visdažādākajos veidos. Gribu jautāt, – tad tāds ir tas pierobežas stiprināšanas plāns – slēgtas pustukšās skolas, nerentablās pasta nodaļas, tagad arī *ātrās* palīdzības punkti? Ar šādu plānu gribat mudināt jauniešus atgriezties un dzīvot dzimtajā pusē, bet tos, kuri vēl svārstās par aizbraukšanu, mudināt te palikt? Laikam jau jāpiekrīt nesen intervijā dzirdētajam secinājumam: "Nav cilvēka, nav problēmu." Vismaz pagaidām tā izskatās!

Latvijā

Jauni iesniegumi par pasniedzēju seksuālo uz-mākšanos. Latvijas Televīzijas raidījuma "Kultūršoks" rīcībā nonākušas septiņu Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas studenšu liecības par atsevišķu pasniedzēju seksuālu uz-mākšanos un tiek saņemti vēl jauni iesniegumi. Līdz šim disciplinārsods piemērots vienam pasniedzējam un vairākas amata pozīcijas ir zaudētas. Vēl viens pasniedzējs atstādīnāts bez iespējām sazināties ar studentiem. Akadēmijas mājaslapā redzams, ka Mārim Kupčam vairs nav Senās mūzikas katedras vadītāja amata, un viņa vārds jau publiski izskanējis saistībā ar iespējamajām apsūdzībām. Otra katedra, kurai pašlaik nav vadītāja, ir Mūzikas tehnoloģiju katedra, kuru vadīja Rolands Kronlaks. Abiem pasniedzējiem katedras vadītāja vietā kā amats norādīts – asociētais profesors. LTV no vairākiem avotiem zināms, ka abu pasniedzēju vārdi figurē konkrētajā lietā. Valsts policija saistībā ar iespējamu seksuālo uz-mākšanos akadēmijā uzsākusī kriminālprocesu un aicina atsaukties cietušos un lieciniekus. Tikmēr par seksuāla rakstura piezīmēm, aizskaršanu un nopietnākiem pārkāpumiem ziņots arī citās kultūras jomas augstskolās, tostarp Mākslas akadēmijā.

Liela daļa krievvalodīgo gribētu samazināt atbalstu Ukrainai. Lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju uzskata, ka Latvijas palīdzība Ukrainai ir jāsamazina vai jāpalielina, taču atšķirīgs viedoklis ir lielai daļai krievvalodīgo iedzīvotāju, kas uzskata, ka Latvijas atbalstu Ukrainai vajadzētu samazināt. Par to liecina pētījuma centra "Norstat" veikta sabiedriskās domas aptauja. Saskaņā ar aptaujas datiem 32% respondentu uzskata, ka atbalsts Ukrainai ir jāsamazina, 20% uzskata, ka palīdzību Ukrainai vajadzētu palielināt, savukārt gandrīz trešdaļa respondentu (32%) uzskata, ka Latvijas atbalstu Ukrainai vajadzētu samazināt. Taču lielākās viedokļu atšķirības ir pēc respondentu tautības un ģimenē lietotās valodas. Kā liecina aptaujas dati, tikai 4% krievu uzskata, ka Latvijas palīdzību Ukrainai vajadzētu palielināt. Latviešu vidū šādu nostāju atbalsta 30% respondentu. Tam, ka Latvijas atbalstu Ukrainai vajadzētu samazināt, piekrīt vairāk nekā puse aptaujāto Latvijas krievu (53%) un krievvalodīgo (55%).

Pirks pakalpojumus. Valsts kanceleja par 34 000 eiro pirks "koučinga pakalpojumus" aptuveni 270 valsts pārvaldes augstākā līmeņa vadītājiem. Iepirkumā norādīts, ka "koučinga sesiju mērķis būs attīstīt valsts pārvaldē nodarbināto augstākā līmeņa vadītāju potenciālu un atklāt iekšējos resursus darba jautājumu veiksmīgai risināšanai un personīgās izaugsmes un apzinātības līmeņa celšanai, psihoemocionālā stāvokļa uzlabošanai un izdegšanas risku mazināšanai".

/No portāliem www.lsm.lv, www.delfi.lv/

Bērnu sporta diena

Mazie darbojas aizrautīgi

Aija Socka

13.martā Balvu novada izglītības iestāžu pirmsskolas vecuma (5 – 7 gadi) bērni ar prieku ļāvās sportiskām aktivitātēm Rugāju vidusskolas sporta zālē.

"Ik gadu, tuvojoties pavasarim, notiek sporta diena Balvu novada pirmsskolas bērniem. Pirmo reizi šis pasākums notika Rugājos, un šogad liels izaicinājums bija sporta aktivitātes mazajiem noorganizēt iekšējās. Sportot gribētāji sabrauca no 13 pirmsskolas izglītības iestādēm. Šī gada sporta dienas vadmotīvs bija grāmatu tēls – meitene Kika Mika, kura vēlējas iemācīties sportot. Kikas Mikas un viņas draugu lomās aktīvi iejutās Rugāju vidusskolas skolēni, ar jautru skeču viņi

atklāja sporta dienas pasākumu," informēja Rugāju vidusskolas skolotāja Sanita Anckina. Mazajiem sportotājiem bija sagatavotas 10 aktivitātes, kurās pārbaudīja bērnu zināšanas par sporta veidiem, digitālās prasmes, sadarbošanos pāros un komandās, dziedāšanu un dejošanu, trāpīšanu mērķī un citas prasmes. Viena no aktivitātēm, kas bērņus patiesi aizrāva, bija "Tikšanās ar jaunsargiem", kur viņus gaidīja pavisam nopietni fiziskie pārbaudījumi un interesanti uzskates līdzekļi. Sporta dienas organizēšanā iesaistījās viss vidusskolas kolektīvs ar palīgiem, kuri plānoja, vadīja, kārtēja, zīmēja, rotāja utt. "Saņemt lielu paldies par jauko dienu no bērņiem un kolēģiem bija vislabākā atgriezeniskā saite," vērtējot pasākumu, atzina S.Anckina.

Visam jābūt līdzsvarā! Pirmsskolas vecuma bērni pasākumā gan mācījās un guva jaunas iemaņas, gan pārbaudīja savus spēkus un apgūtās prasmes.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Sporta zālē. Mazie sportisti droši un ātri skrēja, pārvarēja šķēršļus, veikli un atraktīvi piedalījās visās aktivitātēs. Bērni klausījās skolotāju teiktajā un enerģiski devās pildīt uzdevumus, kas dāvāja prieku gan pašiem, gan skatītājiem un līdzjutējiem.

Stafetē – Baltinavas bērni. Viens uzdevums sekoja otram, startējot pie skolotāja Elmāra Rakstiņa, kurš vērtējumā ierakstīja: "Izcili! Malači!", bērni devās pie skolotāja Aināra Dokāna. Uz jautājumu, kā veicās aktivitātēs, sportiski un pozitīvi noskaņotie bērni atbildēja, ka ļoti labi.

Foto - A.Kirsanovs

Apskata uzskates līdzekļus. Tilžas pamatskolas pirmsskolas izglītības grupas bērni sporta pasākumā jauki un lietderīgi pavadīja laiku, sportoja kopā ar saviem vienaudžiem, guva pozitīvas emocijas, sacensību garu un gandarījumu, kā arī priecējās, ka izdevās izpildīt visus uzdevumus. "Interesanti bija satikties ar jaunsargiem, jo tā nav mūsu ikdiena. Zēniem patika, ka atļāva paturēt šaujamo ierociņus, kopumā bērni labprāt iesaistījās daudzveidīgajās aktivitātēs. Ļoti patika izkustēties lielajā sporta zālē šķēršļu joslā," atklāja skolotāja Anda Bombāne.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Tiekas ar jaunsargiem. Rugāju vidusskolas pirmsskolas grupiņas "Knariņi" audzēkņi ar interesi klausījās jaunsargu stāstījumā, iesaistījās aktivitātēs un atzina, ka viņiem sportot ļoti patīk. Bērņiem interesēja aplūkot tuvāk un nofotografēties ar ķiveri un ieročiem, kas šauj ar plastmasas vai metāla bumbiņām vai lodēm. Jaunsargi iepazīstināja mazos sportistus ar izdzīvošanas ekipējumu (cimdi, lukturiši, maskēšanās krēms sejai, ceļu sargi, rāciņas saziņai un citi priekšmeti), lai apdraudējuma gadījumā varētu izdzīvot.

Kā vērtējat jaunās izmaiņas dzīvnieku labturības likumā?

Viedokļi

Arī dzīvnieki pelnījuši laimīgu dzīvi

INESES PRAVA, veterinārārste

Izmaiņas likumā, kas stāties spēkā ar šī gada 1. jūliju, atbalstu un vērtēju pozitīvi, jo jau sen esmu žēlsirdīgi skatījusies uz suniņiem, kas visu mūžu pavada, piesieti pie ķēdes. Tiesa gan, šī tendence vairāk novērojama laukos, kur lielākoties suns joprojām tiek uzskatīts kā resurss – gans, mednieks vai mājas sargs, nevis kā ģimenes mīlulis. Taču būtībā suns ir sociāls dzīvnieks, kuram nepieciešams kontakts ar cilvēku. Viņš dzimis un radīts, lai būtu kopā ar cilvēku, nevis sēdētu vientuļš pie ķēdes, kur sevi var arī savainot. Un jāatceras, ka suns savvaļā nekad nenokārtos dabiskās vajadzības savā teritorijā – viņam tā paredzēta tikai, lai ēsu un sargātu, bet, ja viņš ir piesiets pie ķēdes, tad nekas cits neatliek, kā turpat nokārtoties, ēst un dzert. Un tad tā vide, kurā dzīvnieks uzturas, rada vēl lielākas

problēmas un tālejošas sekas.

Ikdienā redzu, ka piesiets suns laukos ir visai bieža parādība. Saimnieks uzskata, ka viņam viņš ir sargs. Bet kā suns var sargāt savu teritoriju, ja viņš ir piesiets? Arī dzīvnieks jūt bailes un slāpes. Ja saimnieks viņam piensies padzerties ūdeni, tad ūdens būs, ja nē – nebūs. Par jaunajiem likuma grozījumiem esmu runājusi arī ar cilvēkiem un secinu, ka laukos dzīvojošie negrib pieņemt šīs izmaiņas, jo uzskata, ka suns ir agresīvs, var nokost mājputnus, tādēļ viņam jāpavada dzīve pie ķēdes. Bet varbūt ir gluži otrādi – suns kļuvis agresīvs, jo visu laiku atrodas piesiets? Viņš ir kā nosodīts, līdz ar to, iespējams, arī agresīvi izturas pret saimnieku. Un, iedomājieties, ja dzīvnieks tā pavada visu savu dzīvi? Tas salīdzināms ar mūža ieslodzījumu cietumā.

Mūsdienās bieži ir tā – cilvēks paņem dzīvnieku, bet viņš acimredzot ātri apņik. Vai arī sākumā cilvēks nebija rēķinājies, ka ar suni būs tik lieli izdevumi. Pirmā vakcinācija, čipošana, reģistrācija – tas viss maksā. Rezultātā saimnieks paņem savu dzīvnieku un vienkārši palaiž. Par to, ka mums ir tik daudz neapzinīgu cilvēku, liecina arvien pieaugošais klaiņojošo suņu un kaķu skaits visās Latvijas pilsētās. Un cīnīties ar šo problēmu ir diezgan neiespējami. Jā, ir atsevišķi entuziasti, kuri ņer suņus un kaķus un, lai samazinātu populāciju, nes sterilizēt. Daudzi to dara par saviem līdzekļiem. Tas patiešām ir aktuāls jautājums. Taču diemžēl jāsaprot, ka ar neapzinīgo saimnieku sodīšanu tik labi nesokas, jo pierādīt, ka tas ir konkrētā cilvēka suns vai kaķis, ja dzīvnieks nav čipots, ir praktiski

neiespējami. Taču tas būtu jādara – dzīvnieki jāreģistrē un jāčipo. Ja suns dzīvo viensētā laukos, iespējams, par viņu var arī neuzzināt, savukārt, ja saimniekiem ir zemnieku saimniecība, kurā ierodas dažādas pārbaudes, ir grūtāk. Esmu dzirdējusi cilvēkus sakām, – nāks pārbaude, paslēpsu suni, lai neatrod – es taču viņu nečipošu un nevakcinēšu. Tas čips tāpat neko nedod. Pazuda dzīvnieks, un neviens neatrod. Taču tā nav. Varu pastāstīt kādu interesantu gadījumu. Vieniem saimniekiem bija pazudis viņu mīlulis kaķis. Kā jau laukos mēdz gadīties, viena no versijām bija, ka nabagu aiznesusi kāda lapsa. Ar katru dienu cerības sagaidīt kaķi mājās gāja mazumā. Tai pat laikā kādi citi cilvēki bija atbraukuši apkopt piederīgo kapu kopiņas uz Svičovas kapiem Šķilbēnu pagastā. Izdarīja visu, kas jādara, un devās mājās uz Alūksni, kad pēkšņi pamanīja, ka mašīnā svešs kaķis. Acimredzot tas, nevienam nemanot, bija iekāpis mašīnā. Bet šiem cilvēkiem kaķi nevajadzēja un viņi nolēma to izlaist pie kafejnīcas Alūksnē. Nabags tur visu auksto ziemas mēnesi bija salis un mircis, līdz kāds padeva ziņu patversmei. Tas bija kaķa glābiņš, jo patversmes darbinieki nolasīja čipu un pēc tā atrada saimnieku, kurš jau bija zaudējis cerības atkal ieraudzīt savu mīluli. Lūk, kāds veiksmīgs gadījums ar laimīgām beigām un kārtējais pierādījums, ka dzīvniekus vajag čipot. Taču diemžēl ne visi to saprot. Laukos naudu ieguldīt naudu mājdzīvniekos cilvēkiem šķiet liekas muļķības. Cik daudz jau esmu runājusi un mēģinājusi pārliecināt ar savu viedokli, bet vienalga viņi to nepieņem,

jo uzskata, ka tas nav vajadzīgs. Šajā ziņā pilsētnieki ar daudz lielāku mīlestību izturas pret mājdzīvnieku un nereti rūpējas kā par bērnu – ved uz pārbaudēm, dara visu, kas jādara. Tas priecē.

Jaunajos noteikumos tagad būs stingrākas prasības arī dzīvnieku pavairotājiem, kas arī ir pozitīvi vērtējams fakts. Bieži vien notiek tā, – kā kucīte meklējas, tā saimnieki uzreiz lūko pēc vaislinieka, jo tā ir liela naudas, kas apgrozās. Nāk pasaulē kucēni, pēc laika kuce atkal meklējas, un saimnieki atkal pāro, neļaujot viņai atpūsties. Līdz ar to nereti rodas dažādas infekcijas, kas jāārstē. Bet dabā vienmēr bijis un būs tā, ka uzvar stiprākais. Šeit pāro nezino, kāds ir vaislinieks, netaisot ģenētiskās analīzes un nenoskaidrojot, vai pēcnācēji būs spēcīgi, vai nāks ar ģenētiskām problēmām. Līdz ar to daļa kucēnu jau piedzimst ar iedzimtām kaitēm. Un tad cilvēki dusmīgi, ka par lielu naudu nopirka šķirnes kucēnu un viņš jau jāārstē.

Atkārtoties, ka kopumā izmaiņas likumā vērtēju pozitīvi un uzskatu, ka tās bija vajadzīgas. Palasot zem rakstiem komentārus par jaunajiem noteikumiem, var redzēt cilvēku viedokļus. Tie nav viennozīmīgi. Daļa sabiedrības atbalsta, bet otra daļa izturas nievājoši. Bet lai vai kā, katrs dzīvnieks ir individuāls. Viņi visi ir mīļi, gudri, vienīgi neprot runāt. Katrs no viņiem sev pelnījis laimīgu dzīvi.

Fakti

- Grozījumu mērķis – uzlabot dzīvnieku labturības līmeni to turēšanā un pavairošanā.
- Pēc 2023. gada 31. augusta dzimušos suņus būs aizliegts turēt piesietus, izņemot atsevišķos gadījumos.
- Pašvaldības varēs noteikt teritorijas, kurās ar suni varēs uzturēties bez pavadas.
- Sunim, kaķim un mājas seskam gada laikā nedrīkstēs būt vairāk kā viens mazuļu metiens.
- Turpmāk būs jāreģistrē un jāapzīmē ar mikroshēmu arī kaķi un mājas seski.
- Noteikta informācija, kas mājdzīvnieka pārdevējam par dzīvnieku jānorāda sludinājumā.
- Īpašniekam, kurš pavairo savu mājdzīvnieku, būs jābūt apmācītam mājdzīvnieku labturībā.
- Pārdevējam jāsniedz rakstveida informācija par dzīvnieka uzvedības un turēšanas īpatnībām.
- Dzīvnieku glābēju un aprūpes biedrībām būs jāreģistrējas kā patversmei.
- Policijai piešķirtas lielākas pilnvaras dzīvnieku labturības ieviešanas uzraudzībā.
- Likuma izmaiņas stāsies spēkā 1. jūlijā.

Viedokļus uzklusija S.Karavoičika

Mēs viņiem esam visa pasaule

VIKTORIJA BAIKOVA, balveniete, LKF afiksa "UMBRA SOLIS" īpašniece

Izmaiņas dzīvnieku aizsardzības likumā ir sen gaidītas un vajadzīgas mūsu sabiedrībai, līdz ar to es tās vērtēju tikai no pozitīvā viedokļa. Latvijā dzīvnieku pavairotāju biznes plaukst un zeļ. Tas ir nežēlīgs biznes, kur dzīvnieks kā dzīva radība vajadzīgs tikai un vienīgi peļņas gūšanai. Dzīvnieka labklājība paliek novārtā, patversmes ir pārpildītas ar izmestiem nevajadzīgiem dzīvniekiem. Cik bieži mēs redzam, ka patversmēs nonāk mājdzīvnieki bez reģistrētiem čipiņiem, bet vairāk un vairāk arī šķirnes suņi. Reti kad tādi mājdzīvnieki ir veseli, visbiežāk ļoti slimi, un viņu ārstēšanai nepieciešamas lielas naudas summas.

Es uzskatu, ka nav svarīgi, tev ir šķirnes vai

bezšķirnes dzīvnieks. Ja saimnieks ir izlēmis, ka nodarbosies ar pavairošanu, tad viņš drīkst pavairot tikai veselus mājas dzīvniekus bez iedzimtām patoloģijām. Mājas dzīvniekam – suņa, kaķa vai seska mātītei – gada laikā drīkst būt tikai viens mazuļu metiens. Pavairotājam obligāti jāreģistrē dzīvnieka pavairošanas fakts, izdarot atzīmi mājas dzīvnieku reģistra datubāzē, un jānodrošina tādi apstākļi, lai pēcnācēji izaugtu par veselīgiem un socializētiem mājas dzīvniekiem. Cits jautājums, kā nodrošināt kontroli. Vai PVD spēš to nodrošināt? Vēl līdz galam nav skaidri aprakstīta procedūra, kā tas tiks darīts. Šobrīd kontrolei no LKF (Latvijas Kinoloģiskā federācija) puses pakļauti atbildīgie mājdzīvnieku audzētāji, kas ir reģistrēti minētajā organizācijā. Lai audzētājs varētu pavairot savu mīluli, viņam nepieciešams atbilstoši izaudzēt kucēnu, veikt jau pieaugušam sunim veselības pārbaudes un testus. Bet tad, kad mazuļi ir piedzimuši, nepieciešams reģistrēt metienu, veikt metiena aktēšanu, čipēšanu un dzīvnieku vakcināciju, reģistrēt dzīvnieku LDC un noformēt atsavināšanas līgumu. Šeit nemaz nepieminēju par suņu skolu izmaksām un kvalitatīvu barību. Būt par audzētāju, tas nav biznes, bet ļoti dārgs vaļasprieks. Bet starp atbildīgajiem audzētājiem ir arī neatbildīgie pavairotāji, kuri neievēro prasības. Pret viņiem pārsvarā arī vērstas likuma izmaiņas.

Ja tiks panākts, ka katrs mājdzīvnieks (suns, kaķis un sesks) Latvijā tiks reģistrēts un katrs pavairotājs, kuram būs jāiziet speciālas apmācības, labturības jomā skaidros topošajam saimniekam par tiesībām un pienā-

kumiem, tad topošais saimnieks desmit reizes padomās, vai tāda atbildība un izmaksas viņam būs pa spēkam. Jaunās tiesību normas aizliedz suņus, kuri piedzimuši pēc 2023. gada 31. augusta, turēt piesietus. Turpmāk būs jāizmanto voljēri, kas ir arī papildus ieguldījumi.

Lielākā daļa no mājdzīvniekiem tiek pārdota, izmantojot portālu ss.com., "Facebook" grupas vai citas lietotnes. Sludinājumā par suņa, kaķa vai mājas seska pārdošanu būs obligāti nepieciešams sniegt informāciju par dzīvnieka vecumu, šķirmi, izcelsmes valsti, veselības stāvokli, apzīmēšanu un reģistrāciju. Audzētājam, atsavinot mājas dzīvnieku, būs jāsniedz rakstveida informācija par dzīvnieka vecumu, sugu un šķirmi, izcelsmes valsti, veselības stāvokli, apzīmēšanu un reģistrāciju, uzvedības un turēšanas īpatnībām. Ceru, ka, laikam ejot, sabiedrība pieņems kā normu, ka mājdzīvniekam jābūt reģistrētam un aprūpētam. Cilvēki, pirms iegādāties suni vai kaķi, zinās savas tiesības un pieprasīs no pavairotājiem sniegt informāciju, ko paredz normatīvie akti un ne tikai, piemēram, arī par metienu labturības apstākļiem, vakcināciju un socializāciju.

Kādreiz mājdzīvnieks bija pielīdzināts instrumentam bez īpašas vērtības, ar kuru saimnieks drīkstēja rīkoties pēc sava prāta, bet sabiedrība mainās, un šodien suns, kaķis vai sesks ir kompanjons, kuriem ir savas pamatvajadzības. Es kā triju suņu saimniece uzskatu, ka mājdzīvnieki pelnījuši pienācīgu dzīvi mūsu sabiedrībā. Viņi ir tikai maza daļa no mūsu dzīves, bet mēs viņiem esam visa pasaule.

Saimnieko bioloģiski

Audzē Latvijas tumšgalves

Aija Socka

“Kuram lauku bērnam savulaik nav bijusi pieredze skraidīt un dzenāt aitas no dārza laukā?” smeļ ILZE un JĀNIS CIPRUSI no Tilžas pagasta, stāstot par bērības pieredzi aitikopībā, kad vai ik sētā, arī viņu vecāku saimniecībās, turēja dažas aitiņas.

Aitas – mierīgas, pieradinātas

Ieejot aitu kūti, kas savulaik bija uzcelta kā cūku ferma, ienācējus sagaida daudzi skaji blēji. Tie izskan kā tumšgalvju sveiciens atnācējiem. Spēcīgās balsis mazliet pierimst sarunas laikā, lai pēc neilga brīža atkal atgādinātu par sevi.

Ilze un Jānis ilgus gadus Tilžas pusē bija zināmi kā bitenieki, bet ar aitikopību sāka nodarboties 2017. gadā, pārņemot aitu ganāmpulku no citas zemnieku saimniecības, kas pārgāja uz piena un gaļas liellopu audzēšanu. Toreiz ganāmpulkā bija 30 aitas, pašlaik viņu saimniecībā ir 110 aitu mātes vien. Jēru skaits ik gadu mainās, jo citai aitai piedzimst viens, citai – divi vai trīs mazuļi. “Ja pirms gada piecām aitam bija trīniši, tad šogad – tikai vienai. Ne vienreiz vien ir izdevies to trešo jēru pielikt pie aitas, kurai viens jērs, lai var labāk izbarot. Aitas ir mierīgas, pieradinātas. Arī ganībās, ja vajag sasaukt dzīvniekus, atliek parādīt spaini ar placinātiem graudiem, kā viņas ir klāt,” stāsta saimnieki. Bioloģiskajā saimniecībā apsaimnieko 60 ha lauksaimniecības zemes. Platības izmanto ne tikai ganībām, ko ik pa laikam atjauno, sējot zālājus, bet iegūst arī sienu, graudaugus un dārzeņus.

“Produktīvākais laiks aitam ir 4 – 6 gadi, protams, ir mums arī kāda 8 vai 10 gadus veca aita. Katru gadu izbrāķējam kādu no viņām, jo skatāmies, kāds aitam tesmenis, vai nav mastīta vai citas vainas,” stāsta Ilze. Karstākais darba laiks aitikopjiem ir tad, kad jēri nāk pasaulē. Saimnieks ar saimnieci pārmaiņus tad dežurē kūtī, nāk pie aitam ik pēc divām stundām, arī naktī. Lielāks satraukums parasti ir par jaunajām aitam, citreiz ir jāpalīdz, lai jēri piedzimtu. Ja piedzimst viens jērs, tad tas ir lielāks nekā, ja dzimtu divi jēri. Šogad jau visām aitam jēri sadzimuši, tā ka negulētās naktis ir aiz muguras.

Cīņa ar vilkiem

Lielākais aitu ganāmpulka bieds, īpaši pēdējos gados, ir vilki. “Ja agrāk vilki trenēja jaunos vilcēnus augstā, tad aizvadītajā gadā bars jauno vilcēnu aitu ganāmpulkā ieradās jau jūnija vidū. Iepriekš nebija novērots, ka tie nāktu tuvu mājām dienas laikā. No 43 jaunajām, kas ganījās aplokā, izdzīvoja 28, bet arī katrai no tām bija iekosts, jo, kad pēc nedēļas cirpām, pamanijam apdzijušas rētas. Vilki nebaidās ne no elektriskā gana, ne 1,5 metrus augsta žoga. Tas viņiem nav šķērslis,” stāsta saimnieki. Ja citām problēmām, piemēram, slimībām, kas saistītas ar aitu audzēšanu, ir kāds risinājums, tad pret vilkiem īsti nekas nav izdomāts. Uz jautājumu, kā šajā ganību sezonā plāno pasargāt ganāmpulku no vilku uzbrukuma, saimnieks teic, ka cels nojumes, kur aitam paglābties naktī, bet dienā nosargāt būs grūti. Lai jēru dzīvību neapdraudētu plēsēji, tos pārdod vasaras sākumā. “Ja citiem aitikopjiem ierasts, ka jēri papildina ganāmpulku martā vai aprīlī, kad kļūst siltāks, tad mūsu aitam jēri dzimst decembrī vai janvārī – ar domu, lai varam tos ātrāk realizēt. Pagājušajā gadā daļa no jēriem pat zāli nepaspēja redzēt,” atklāj Ilze. Vēl viena iespēja, kā pasargāt aitas, būtu sargsuņu iegāde. Tomēr darba suņi nemaksā lēti, tiem jānodrošina speciāla barība un dzīves apstākļi, turklāt dzirdēts, ka arī suņiem patīk izstrādāt kādu blēņu, piemēram, iekost aitam. Ja aitas ganās vairākos aplokos, tad arī suņi vajadzīgi vairāki, kas, kā spriež saimnieki, neatmaksātos.

Birokrātijas slogs

Runājot par izaicinājumiem lauksaimniecībā, saimnieki min milzīgo birokrātiju. Viņi nesēn notikušajos lauksaimnieku protestos nepiedalījās, bet zemnieku prasības uzskata par pamatotām. “Jūtam līdzī, protams, lielajiem graudkopjiem. Mūs vairāk satrauc tas, ka zemniekiem daudz laika jāpavada pie papīru rakstīšanas, kas sarežģī dzīvi. Piemēram, izveidotas jaunas sistēmas, kur zemniekam jāiesniedz informācija. Īpaši, ja ir sējas vai pļaujas laiks un sistēma nedarbojas. Pietiktu vienas sistēmas, no kuras dienesti varētu paņemt informāciju, bet nē, katram dienestam sava sistēma, kas ne pa jokam apgrūtinā saimniekošanu. Birokrātijas slogs ir par smagu,” secina saimnieki. Tuvākajos gados viņi tomēr nedomā

Foto - A. Kirsanovs

Aitas. Saimnieki izvēlējušies audzēt Latvijas tumšgalves (LT) aitu šķirnes dzīvniekus, kuriem raksturīga laba ātraudzība un teicama gaļas kvalitāte. “Paši jau esam pārgājuši uz jēra gaļu. Aitas nē, tā ir cita gaļa. Lai gan, ja aitas gaļu labi pagatavo, viss ir kārtībā,” atzīst Jānis.

Foto - A. Kirsanovs

Gadās pa kādam pārsteigumam. Saimniece atklāj, ka šādi mazi pārsteigumi – melni jēri – ik pa laikam gadās LT aitu šķirnes ganāmpulkā: “Pirms diviem gadiem piedzima viens melns jērs, tagad jau ir vairāki. Atstāsim ganāmpulkā kādu no viņiem, tā teikt, dažādībai un skaistumam.”

padoties, plāno paplašināt aitu ganāmpulku līdz 130 – 140 un vairāk aitu mātēm. Aizvadītajā gadā piedalījās Lauku atbalsta dienesta projektā mazajām lauku saimniecībām, iegūstot atbalstu aitikopības inventāra iegādei, līdz ar to ir uzņēmies saistības paplašināt ganāmpulku. Saimniece regulāri apmeklē kursus, tiekas ar citiem aitikopjiem un piedalās pieredzes apmaiņas braucienos, kur gūst atbildes uz interesējošiem jautājumiem. Savulaik, kad vēl nebija nopietni pievērsušies aitikopībai, Ilze un Jānis darbojās vairākos pašdarbības kolektīvos, bet tagad tikai saimnieks spēlē Tilžas amatiereteātrī. Brīvāks laiks ceļojumiem vai atpūtai viņiem sanāk rudens pusē, pārejā laikā jāsteidz darbi pie bitēm vai laukā un pļavā, vai jābūt pie aitam. Tomēr par milzīgu aizņemību Ciprusu ģimene nesūdzas. Viņiem ir gandarījums par darbošanos laukos un bērniem, kuri izvēlējušies savu dzīves ceļu – meita studē Liepājas Universitātē, dēls strādā kokapstrādē Jelgavas pusē un bieži apciemo vecākus.

Foto - A. Kirsanovs

Jēri. Saimnieks pamazām pilnveido aitu kūti, ierīkojot vairākus nodalījumus, ko paši mīļi sauc par *bērnudārziem* – ir mazais un lielais *bērnudārzs*. Mazajā pirms atnešanās atšķir aitu no pārējām, lai citi tai netraucē. Kad jēri paaugušies, tos kopā ar mammām pārvieto uz lielo *bērnudārzu*. Un, kad tie sadraudzējušies ar citiem jēriem un kļuvuši pavisam žiperīgi, ļauj doties pie pārējā ganāmpulka. Pašlaik *bērnudārza* nodalījumā, kur aitas nevar iekļūt, jēriem ik pa laikam pieber spēkbarību – graudu pārslas jeb placinātos graudus.

Ziemas peldēšanas sacensības Igaunijā

“Balvu Roņi” startē pasaules čempionātā

Noslēdzies “Pasaules čempionāts ziemas peldēšanā Tallinā 2024”, kas notika no 4. līdz 9. martam un pulcēja 1500 dalībniekus. Lielisku sniegumu parādīja Latvijas peldētāji, kuri izcīnīja desmit medaļas un 40 valstu konkurencē no teju visiem pasaules kontinentiem ierindojās augstajā 11. vietā!

“Lai vilks, kas atbild par bailēm, guļ nokdaunā!”

No Latvijas čempionātam bija reģistrējušies kopumā 32 ziemas peldētāji – Rīgas, Jelgavas, Liepājas, Ogres, Ozolniekiem, Raganas, Aizputes, Brocēniem un, protams, arī “Balvu Roņi”! Medaļas mūsu valstij izcīnīja Andis Bukonts no “Ozolnieku Roņiem” (piecas zelta, trīs sudraba medaļas) un Juris Andžāns no Aizputes (pa vienai zelta un bronzas medaļai). Tikmēr vairums sacensību dalībnieku bija no Eiropas valstīm – sākot no mūsu brāļiem igauņiem un lietuviešiem, beidzot ar saulaino Spāniju, Itāliju un pundurvalstiņu Luksemburgu. Turklāt netrūka arī sportistu, kuri uz mūsu kaimiņvalsti Igauniju ceļu mēroja pat no citiem pasaules kontinentiem – Ziemeļamerikas (ASV, Kanāda), Dienvidamerikas (Argentīna, Čīle, Urugvaja, Ekvadora), Āzijas (Mongolija) un pat Āfrikas valsts Marokas. Atliek secināt, ka uz čempionātu nebija ieradušies tikai dalībnieki no Austrālijas un Antarktīdas!

Rezultātā valstu kopvērtējumā 166 godalgas un 1. vietu izcīnīja neviens cits kā Igaunija (71 zelta, 62 sudraba un 33 bronzas medaļas), 2. vietā ar 128 medaļām ierindojās Vācija, bet 3. vietā ar 81 medaļu – Polija. Latvija, kā jau minēts, izcīnīja 11. vietu, bet mūsu dienvidu kaimiņi lietuvieši ar piecām medaļām (trīs zeltiem un diviem sudrabiem) – 14. vietu. “Argentīna parādīja, ka ir ne tikai lielisku futbolistu, bet arī ziemas peldētāju dzimtene. Mongolija nodemonstrēja istu čingizitu raksturu, savukārt it kā lēni igauņi apliecināja, ka patiesībā ir pat ļoti ātri, turklāt aukstā ūdenī! Ikviens, kurš piedalījās čempionātā, ļoti labi pabaroja sevi to vilku, kas atbild par drosmi, apņēmību, pārliecību par saviem spēkiem, vīrišķību vīriešiem, sievišķību sievietēm un cīņassparu. Savukārt tas vilks, kas atbild par bailēm, slinkumu, nedrošību, gljēvulību un pārliecības trūkumu, šobrīd guļ nokdaunā. Lai tā arī paliek!” pēc čempionāta noslēguma ar trāpīgiem salīdzinājumiem un humora devu uzsvēra viens no sacensību dalībniekiem – Artūrs Aukons no “Lucavsalas Ledus Lāčiem”.

Pieredze veidojas darot

Bet kā tad veicās “Balvu Roņiem” un ar kādām emocijām mūsu ziemas peldētāji atgriezās no Igaunijas galvaspilsētas Tallinas? Jāsāk ar to, ka šī gada sākums bijis ļoti spilgts un panākumiem bagāts, jo janvārī entuziasti no draudzīgā “Balvu Roņu” klubiņa piedalījās savās pirmajās ziemas peldēšanas sacensībās Mārupes novadā, kurās startēja dalībnieki no visas Latvijas. Un mūsu peldētāji sacensībās ne tikai piedalījās, bet aukstajos ūdeņos parādīja teicamu

“Balvu Roņi”. Pasaules čempionātā ziemas peldēšanā Tallinā “Balvu Roņus” un visas pilsētas godu pārstāvēja un lielisku sniegumu parādīja: (pirmajā rindā no labās puses) – INTA OZOLA, SOFIJA BLEIVE, AIJA BISTERE un ZLATA KALLASE, kura ikdienā dzīvo Gulbenē. Otrajā rindā no kreisās puses – ARMANDS SĒJĀNS un MĀRIS DAUKSTE.

sniegumu un mājup pārveda vairākas godalgas! Savukārt pasaules čempionāts Tallinā, kas bija jau krietni augstāka līmeņa sacensības, “Balvu Roņus” sagaidīja ar -4 grādu gaisa temperatūru un tikai +1,6 grādu ūdens temperatūru. Brrr...! Tomēr tas netraucēja mūsu peldētājiem parādīt patiešām labus rezultātus, milzīgajā konkurencē izcīnot augstas vietas. Tā 25 metru distancē brīvajā stilā, kurā kopumā piedalījās 189 sievietes un 185 vīrieši, Sofija Bleive ieguva 4. vietu vecuma grupā “A1”, Māris Daukste – 13. vietu “G grupā”, Aija Bistere – 20. vietu “C grupā”, bet Inta Ozola – 24. vietu “F grupā”. Savukārt 100 metru distancē brīvajā stilā, kurā piedalījās 127 sievietes un 137 vīrieši, Armands Sējāns izcīnīja 13. vietu “B grupā”. Šajā sakarā jāuzsver, ka “Balvu Roņu” parādītos rezultātus nevar savstarpēji salīdzināt, jo katrs startēja ne tikai savā vecuma grupā, bet katrā no tām bija arī atšķirīgs dalībnieku skaits un konkurence. Turklāt

jāņem vērā, ka starp dalībniekiem bija arī profesionāli ziemas peldētāji, kas “Balvu Roņu” sniegumu padara vēl augstvērtīgāku! “Šis ir pirmais gads, kad startējām sacensībās. Priecājamies, ka uzdrošinājāties to darīt, jo var skatīties, pētīt un domāt, bet pieredze veidojas, tikai darot! Pasaules čempionātā valdīja tik pozitīva gaisotne, ka, ko nu tur slēpt, no pozitīvā emociju lādiņa acīs sariesās pat asaras... Laiku pavadījām ļoti draudzīgā atmosfērā, satiekoties ne tikai ar dalībniekiem no citām valstīm, bet īpaši savstarpēji atbalstot roņus no Latvijas. Paldies arī Balvu novada pašvaldībai, kas mums nodrošināja transportu. Jāpiebilst, ka nākamais pasaules čempionāts ziemas peldēšanā notiks 2026. gadā Somijas pilsētā Oulu. Vai piedalīsimies? Sākuši esam ar lielu vērienu un par dalību čempionātā Somijā noteikti domāsim!” apņēmības pilna ir I. Ozola un viss “Balvu Roņu” kolektīvs.

Piedalās rekordpeldē!

Čempionāta dalībnieki draudzīgā atmosfērā ne tikai startēja sacensībās un lūkoja pēc visaugstākajiem panākumiem, bet sev un līdzjutējiem sagādāja arī neaizmirstamus iespaidus, uzstādot pasaules rekordu ziemas peldēšanas stafetē. Galvenais mērķis bija nevis peldēšanas ātrums, bet dalībnieku skaits. Un, ja iepriekšējā čempionātā stafetē piedalījās 505 peldētāji, tad šoreiz – jau 807, kuri nepārtraukti, vairāk nekā sešas stundas, viens pēc otra devās 25 metru distancē. Rekords tika sasniegts jau pēc pusnakts. Atmosfēra bija fantastiska – gaidot startus, dalībnieki dziedāja un dejoja, un rekords tika sasniegts jau pēc pusnakts. Savukārt vēl īpašāku šo rekordpeldējumu padara fakts, ka tajā piedalījās arī “Balvu Roņu” pārstāvji – Inta Ozola, Māris Daukste un Zlata Kallase! Apsveicam!

Vieglatlētika

Cīnās Rīgā, Jēkabpilī un Valmierā

Noslēgušās vairākas sacensības vieglatlētikā, kurās startēja arī Balvu Sporta skolas audzēkņi.

12. martā notika Jēkabpils Sporta skolas atklātās sacensības vieglatlētikā “U-10”, “U-12” un “U-14” vecuma grupām. Balvu Sporta skolas jaunie sportisti izcīnīja 19 godalgotas vietas individuālajās disciplīnās un 4 x 150 metru stafetē. Individuāli medaļas izcīnīja: “U-10” grupā – Rinalds Kokorevičs, Ričards Tiltiņš, Marks Keiselis, Eduards Jaunzeikars, Nikola Rundzāne un Emīls Leons. “U-12 grupā – Patriks Ķirsons, Martins Maslovskis, Emīls Ločs, Jānis Keišs, Loreta Ciukore, Māra Romka, Aiga Aleškeviča, Laura Vasiļjeva un Rēzija Kokoreviča. “U-14” grupā – Ņikita Jeršovs.

Noslēdzies arī Latvijas “U-14” grupas čempionāts telpās Rīgā, jaunajā vieglatlētikas manēžā “Daugava”. No Balvu Sporta skolas sacensībās piedalījās trīs sportisti. Ņikita Jeršovs izcīnīja 1. vietu augstlēkšanā (rezultāts – 1,55 metri) un 7. vietu lodes grūšanā (rezultāts – 10,18 metri). Dmitrijs Jekimovs ieguva 14. vietu lodes grūšanā (rezultāts – 8,66 metri), bet Gvido Prokofjevs izcīnīja 34. vietu 60 metru barjerskrējienā (rezultāts – 11,92 sekundes).

Savukārt Valmierā notika Latvijas “U-18” un “U-20” grupu čempionāts telpās. “U-20” grupā Raitis Markus izcīnīja 2. vietu lodes grūšanā, sešus kilogramus smago lodi raidot 14,44 metrus tālu. Raitis 2. martā Latvijas izlases sastāvā piedalījās arī Baltijas “U-20” čempionātā, lodes grūšanā izcīnot 5. vietu.

Zelts! Attēlā (vidū): Balvu Sporta skolas audzēkņis Ņikita Jeršovs – Latvijas “U-14” grupas čempions augstlēkšanā.

Informāciju sagatavoja SARMĪTE KEISELE

Lappusi sagatavoja A. Ločmelis

Izstāde

Katrai meitenei bērnība sākas ar puķēm

Martā Balvu Kultūras un atpūtas centrā skatāma balvenietes, studijas "Olives" dalībnieces DINAS BABĀNES gleznu izstāde "Uzziedēšana". Savos mākslas darbos autore atainojusi lauku un dārza puķes, kas viņas sirdij tuvas kopš bērnības.

Kāpēc savulaik pievienojāties studijai "Olives"?

– Jau skolas laikā vienmēr kaut ko zīmēju, nereti man lūdza veidot dažādus noformējumus mācību iestādes vajadzībām. Kad meita Eva pabeidza Rēzeknes Augstskolu un sāka strādāt Balvu Kultūras un atpūtas centrā, abas nospriedām, ka būtu lieliski, ja balveniešiem varētu piedāvāt iespēju gleznot. Tā kā Eva tolaik mazliet piestrādāja arī mākslas skolā, viņa tur sāka apjautāties, un skolotāja Olga Reče piekrita vadīt gleznošanas studiju. Tā radās "Olives". Nopriecājos, ka beidzot varēšu pamēģināt gleznot pa istam.

Abas ar meitu Evu ļoti labi zīmējat un gleznojat. Varbūt ģimenē arī iepriekšējās paaudzēs kādam piemita šādas dotības?

– Godīgi sakot, nezinu. Manam tētim bija izteikta precizitātes izjūta, viņš vienmēr saskatīja, kas ir taisni, kas ir šķībi. Droši vien viņš vienkārši nebija mēģinājis zīmēt. Varbūt viņam kaut kas būtu sanācis. Bet par citiem radiem nezinu. Gleznotāju mūsu dzimtā nav.

Izstāde saucas "Uzziedēšana". Kāpēc tieši ziedi?

– Katrai meitenei bērnība sākas ar puķēm. No pienēm taisījām sprodziņas un stiprinājām pie matiem. Patika uz plakstiņiem lipināt zilo zvaniņu ziedlapiņas, veidojot garas, zilās skropstas. Skolā mums bioloģiju mācīja stingra skolotāja Florentīne Kivkucāne, kura lika izgatavot herbārijus. Kaut kā nemanot sāku atpazīt visas pļavu puķes. Meita bieži brīnījās, kā es varu tās visas pārzināt? Vienmēr esmu interesējusies par pļavu puķēm un vienkāršiem veco laiku dārza ziediem – tādiem kā peonijas, flokši, tulpes. Rozes un citi dārgie ziedi man nekad īsti nav patikuši.

Kā jūs nosauktu savu gleznošanas stilu?

– Viena no izstādes gleznām saucas "Nepabeigta". To it kā uzskatīju par nepabeigtu, bet draugs teica, ka izskatās ļoti labi un jāliek izstādē. Ja paspēju "pabeigt" gleznu, tā izdodas citādāk, jo sāku rūpīgi izstrādāt katru detaļu. Visu vienmēr gribu novest līdz perfekcijai. Man tāda daba un tur neko nevaru izdarīt. Kaut gan vienmēr esmu sapņojusi gleznot impresionisma stilā kā Monē.

Kā gleznojat – dabā vai no fotogrāfijām?

– Studijā "Olives" dažreiz gleznojam no uzstādījumiem, citkārt – klusās dabas vai no fotogrāfijas. Vienkārši neprotu ātri strādāt. Kamēr gleznošu dzīvas puķes, tās novītis. Tāpēc ideāli, ja ir gan uzstādījums, gan fotogrāfija.

Cik ilgā laikā top glezna?

– Aptuveni mēneša laikā, dažreiz pat ilgāk, jo negleznoju katru dienu. "Olives" parasti satiekamies reizi nedēļā. Ja varētu gleznot mājās, tas izdotos ātrāk. Viena no izstādes gleznām tapa mājās kovida karantinā, jo gribējās lietderīgi izmantot laiku, kad nedrīkstēja iet laukā.

Kuri ir Jūsu iecienītākie toņi, ko izmantojat gleznojot?

– Ļoti patīk gaišas krāsas, sevišķi zilais debesu tonis. Parasti gleznoju gaišas gleznas. Arī no citu mākslinieku darbiem visvairāk piesaista pasteltoņos gleznotie. Taču man ir arī koši darbi.

Kopā ar "Olivēm" un arī individuāli Jūsu gleznas izstādītas daudzas reizes. Kādas atsauksmes no skatītājiem esat saņēmusi?

– Dažreiz jau kāds kaut ko pasaka. Taču bieži saņemu zvānus ar lūgumu pārdot kādu konkrētu gleznu. Daudzus savus darbus esmu uzdāvinājusi. Interesanti, ka vislielāko interesi skatītājos raisa tieši tās gleznas, kuras pašai šķiet labi izdevušās, tās, kurās esmu varējusi atainot tieši to, ko vēlējos. Savukārt darbi, par kuriem pati šaubos, arī citus nepiesaista. Ir bijušas arī tādas gleznas, no kurām bija ļoti žēl šķirties.

Vai ir arī tādas gleznas, no kurām nekad nešķirties?

– Laikam vairs tā nedaru. Ja nu vienīgi tuvinieku portretus nevarētu atdot. Bet dažādas klusās dabas, puķes vai ainavas atdošu diezgan viegli. Esmu sapratusi, ka nevajag pieķerties savām gleznām. Taču no pirmajām šķīros ar ļoti lielām grūtībām. Šķita – nu kā var atdot kaut ko, kas ir tavš, kur esi ieguldījis tik lielu darbu!

Izstādē redzama glezna, kurā atainota Jūsu mazmeitiņa jūras krastā. Vai gleznojat arī portretus?

Dzīvespriecīgās noskaņās. Gleznu autore Dina Babāne iecienījusi gaišus toņus. Viņas darbi izstaro sievišķību un dzīvesprieku, jo Dina pārliecināta, ka katru sievieti no bērnības līdz sirmam vecumam pavada mīlestība uz ziediem.

Starptautiskajā projektā "Handicraft festival" tapusi glezna. 2018. gadā Latvijas–Somijas kopprojekta ietvaros notika vairākas mākslinieku – amatieru aktivitātes Balvos, Smiltēnē un Somijā. To laikā tapa arī šī Dina lielformāta glezna.

– Ļoti reti. Ir vēl viens darbs, kurā redzama mana meita Eva ievu ziedu laikā. Šī mazmeitiņas Beātes fotogrāfija tik ļoti iepatīkās, ka sagribējās to uzgleznot. Taču zīmēt cilvēkus ir daudz grūtāk – jāievēro ķermeņa proporcijas un citas nianšes.

Droši vien Olga Reče studijā "Olives" māca visas šīs gleznošanas nianšes?

– Olga patiesībā ir apbrīnojama skolotāja. Viņa ļauj mums brīvi izpausties, uzskatot, ka tas, ko cilvēks dara, ir viņa talanta izpausme, tādēļ nevajag iejaukties. Ja kaut kas neizdodas, protams, droši varam jautāt, un viņa palīdzēs, pamācot gan par perspektīvu, gan proporcijām un citām nianšēm. Ja man šķiet, ka glezna ir pabeigta, noteikti pajautāšu Olgai, ko viņa domā. Viņa pateiks, ja kādā vietā vēl jāpiestrādā. Tāpat dažreiz, nofotografējusi savu darbu, aizsūtu to meitai, lai paskatās. Tad viņa pasaka, ja šķiet, ka kaut kas nav īsti pareizi.

Eva arī ļoti skaisti glezno. Vai šīs spējas ievērojāt jau viņas bērnībā?

– Tāpat kā es, bērnībā arī Eva vienmēr kaut ko skicēja. Skolas laikā daudzi no mums visu ko ir zīmējuši pierakstu kladēs. Eva patika mode un tādas lietas. Laikam tāpēc viņa izvēlējās mācīties amatniecības vidusskolā, ko pabeidza ar ļoti labām sekmēm un tika uzņemta Rēzeknes Augstskolā budžeta grupā. Apgūstot mājturību Rēzeknes Augstskolā, Eva mācījās arī gleznošanu un tērpu dizainu. Pamatzināšanas gleznošanā viņai ielika gleznotājs, kurš pasniedza šajā augstskolā. Vēlāk viņa pabeidza arī datorgrafikas kursu. Eva ir ļoti mērķtiecīga un liels atbalsts man.

Gleznošana ir diezgan dārgs hobijs...

– Tā ir. Audekli ir diezgan dārgi – jo lielāks, jo dārgāks. Krāsas arī nav lētas. Profesionālo eļļas krāsu tūbiņa maksā

Karogs pie kultūras nama. Dina glezno ne tikai savam priekam, viņa pielikusi roku arī apkārtnes izdaiļošanā. Šis karogs pie Balvu Kultūras un atpūtas centra arī ir viņas darbs ar nosaukumu "Lietus dārzs".

divus, trīs eiro, bet krāsu vajag daudz. Vēl arī otas.

Jaunībā bijāt lieliska šuvēja. Vai tagad ar to vēl nodarbojaties?

– Dažreiz šuju, bet esmu kļuvusi diezgan slinka. Jaunībā veikalos neko nevarēja nopirkt, tāpēc daudz šuvu pati. Meita joprojām sev šuj oriģinālus tērpus. Tagad mana aizraušanās ir dārza puķu audzēšana. Vasarās studijas "Olives" dalībnieces neglezno, jo visām ir vasarnīcas, atvaļinājumi un dažādas citas darišanas. Tāpēc varu pievērsties dārza darbiem. Vienā brīdī biju aizrāvusies arī ar filcēšanu. To arī mums ierādāja Olga Reče. Tolaik kā traka filcēju čības un visiem tās dāvināju. Taču slāpā filcēšana ir smags darbs, kas nogurdina rokas, tāpēc to vairs nedaru. Citi rokdarbu veidi man nav tik tuvi. Adīt un tamborēt nepatīk.

Dažkārt mākslinieki ir kā kurpnieki bez kurpēm, jo visi darbi ir izdalīti citiem. Vai Jūsu mājās daudz pašas gleznu?

– Jā, ir diezgan daudz. Uz sienām lieku tikai tik, lai neizskatās pārspīlēti un bezgaumīgi. Pārējie vienkārši glabājas.

Sātīgā baklažānu uzskoda

Kad rodas vēlme pagatavot ko krāsainu un garšīgu, savādāku nekā ikdienā, iesaku sātīgās baklažānu uzskodas. Tā nu es tās lēni un pārdomu pārņemta gatavoju un aizdomājos par to, cik daudz pie mums, Rankā, ir sieviešu ar izcilām gatavošanas spējām. Un, protams, radās ideja! Iestājoties siltākiem laika apstākļiem, uzrikojot BRANČIŅU jeb, kopā sanākot, pagatavot dažādus ēdienus, lai cilvēkiem ir iespēja izbaudīt to dažādību – krāsu, smaržu un garšu buķeti. To mēs varētu realizēt idejā, kas radās pirms gada par Rankas pagalma svētkiem. Šis varētu būt sākums jaukai tradīcijai kā Rankā, tā arī citviet, piemēram, Balvos! Tātad nododu arī jums, mīļie "Vaduguns" lasītāji, ne tikai savu ideju kopā sanākšanai, bet arī recepti!

SASTĀVDAĻAS:

- ♦ baklažāni – 2 gab.
- ♦ tomāti – 3 gab.
- ♦ "Rasas" krēmsiers ar zaļumiem
- ♦ pipari

PAGATAVOŠANA

Baklažānus nomazgā un sagriež 4-5cm biežās ripiņās. Saliek bļodā, apkaisa ar sāli un atstāj uz 10 minūtēm, lai atsulojas un noņem sūrumu. Pa to laiku tomātus nomazgā un sagriež šķēlītēs.

Baklažānus apcepj karsti sakarsētā eļļā un kārtu uz šķīvja (ieteicams ieklāt salvetes eļļas uzsūkšanai). Kad baklažāni salikti uz salvetēm un mazliet atdzisuši, liekam virsū krēmsieru un tomātu šķēlītes (mazliet uzberam piparus).

Ja ir vēlšanās, šo recepti var papildināt ar sasmalcinātu ķiploku un diļļu maisījumu, ko pārber ceptajiem baklažāniem, – papildus vitamīnu deva! Gardi gan silti, gan auksti!

LĀSMA LANCMANE, Rankas Kultūras nama vadītāja

Rauga pankūkas ar mannu

Šo recepti aizguvu no "Dobeles dzirnavnieka" mājaslapas, izmēģināju un sanāca izcili, tāpēc iesaku arī jums! Ši ir tradicionālā Marokas recepte, kurā kviešu milti kombinēti ar mannu. Pankūkas piemērotas arī veģetāriešiem un vegāniem, kā arī tiem, kas nepanes piena produktus un olas. Pankūkas izdodas pufīgas un sulīgas. Tradicionāli tās ēd kopā ar mērci, ko veido no medus un sviesta. Mūsdienu versijā garšos labi kopā ar pūdercukuru vai karamelu mērci.

SASTĀVDAĻAS (3-4 personām):

- ♦ 330 g "Dobeles dzirnavnieka" mannas
- ♦ 115 g "Dobeles dzirnavnieka" kviešu miltu "Ekstra"
- ♦ šķipsniņa sāls
- ♦ 45 g cukura
- ♦ 2 tējk. cepamā pulvera
- ♦ 650 ml silta (bet ne karsta) ūdens
- ♦ 1 ēd.k. sausā rauga
- ♦ eļļa cepšanai
- ♦ pūdercukurs pasniegšanai

PAGATAVOŠANA

- Lielā bļodā samaisa kopā mannu, miltus, sāli, cukuru un cepamo pulveri.
- Raugu iemaisa nelielā ūdens daudzumā.
- Pārējo ūdeni un rauga maisījumu lej bļodā ar miltiem.
- Visu kārtīgi samaisa ar mikseri vai virtuves kombainu, lai izveidotos viendabīga (šķidra) mikla.
- Bļodu pārklāj ar pārtikas plēvi un noliek siltumā uz 20-30 minūtēm.
- Mikla gatava cepšanai, kad virspusē tā kļuvusi gaišāka un izveidojušies burbuļi, kā arī konsistence kļuvusi daudz biežāka.
- Pankūkas 10 centimetru diametrā cep uzkarstētā eļļā uz vidējas uguns, līdz to maliņas ir kļuvušas zeltaini brūnas.
- Pasniedz karstas!

VERONIKA JONOVA, Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes Inženierzinātņu un informācijas tehnoloģiju fakultātes 3.kursa studente

Lasis ar dārzeņiem saldajā krējumā

Lai labi garšo! Veselīgas un ļoti garšīgas vakariņas, kas piemērotas gan ikdienas maltītei, gan svētku mielastam.

SASTĀVDAĻAS:

- ♦ puse laša vai gatavi sagriezti laša steiki
- ♦ brokoļi
- ♦ kartupeļi
- ♦ citroni
- ♦ svaigs rozmarīns
- ♦ sāls
- ♦ citronpipari
- ♦ malti melnie pipari
- ♦ olīveļļa
- ♦ saldaiss krējums
- ♦ Folijs vai cepampapīrs

PAGATAVOŠANA

Kārtīgi nomazgājam un izķidājam lasi (zviņas nav jātīra). (Ja jums ir gatavi laša steiki, šo daļu izlaižam.) Sagriežam lasi steika gabalos – apmēram 2 cm biežumā – un nosusinām. Kārtīgi ierīvējam to ar citronpipariem un sāli.

Tad atsevišķā bļodā sagriežam nomizotus kartupeļus ar brokoļiem mazos gabaliņos (jo lasis ļoti ātri gatavojas, lai arī dārzeņi paspēj sagatavoties). Pārberam dārzeņus ar sāli un melnajiem pipariem. Pārlej nedaudz ar olīveļļu.

No folijas taisām laiviņas (var arī no cepampapīra, bet tas tik viegli nepadodas formas izveidošanai), liekam iekšā lasi, apkārt saberam dārzeņus (protams, der jebkuri dārzeņi, bet man pašai šķiet, ka lasis ļoti labi garšo ar brokoļiem, kartupeļiem, sparģeļiem un burkāniem). Uz laša uzliek šķēlīti citrona un zariņu svaiga rozmarīna. Visam pārlej saldo krējumu un liek cepeškāsnī. Gatavo apmēram 30 minūtes 180 grādos ar termocirkulāciju.

ALISE RŪŅA, restorānu tīkla "Gan Bei" un "Lage" piegādes servisa dispečere

Mandeļu un Rikotas siera kūka

SASTĀVDAĻAS:

- ♦ 120 g sviesta
- ♦ 150 g – 180g cukura (atkarībā, cik saldu vēlas)
- ♦ ½ tējkarote vaniļas cukura
- ♦ 1 citrona miziņa
- ♦ 4 olas (atdalīti dzeltenumi no baltumiem)
- ♦ 300 g siera "Ricotta"
- ♦ 250 g mandeļu miltu
- ♦ mandeļu skaidiņas pārkaisīšanai
- ♦ pūdercukurs (pārkaisīšanai)

PAGATAVOŠANA

➢ Saputo sviestu ar cukuru un vaniļas cukuru gaisīgā masā. Tad pa vienam pievieno olu dzeltenumus un viendabīgi ieputo. Iemaisa citronu miziņu.

➢ Pievieno sieru "Ricotta" un saputo. Pievieno mandeļu miltus, ½ tējkaroti vaniļas cukura un iekuļ tos miklā ar mikseri.

➢ Atsevišķā bļodā saputo olu baltumus stingrās putās un iecilā pamatmasā.

➢ Kūkas veidnē ieklāj cepamo papīru, izklāj miklu. Cep 170 grādos apmēram 40 minūtes. Neilgi pirms cepšanās beigām kūkas virskārtu pārkaisa ar mandeļu skaidiņām.

➢ Karstai pārkaisa pūdercukuru.

IETEIKUMI

Oriģinālajā receptē, ko aizguvu no facebook.com kādas ēdienu grupas, bija krietni lielāks cukura daudzums, tāpēc es to pielāgoju savām garšas kārpām. Siera iesaku tieši "Ricotta", nevis "Mascarpone" vai citu, jo šis siers kūkai dos to īpašo un neatkārtājamo garšu. Tāpat iesaku ievērot precīzu siera daudzumu, kas ļoti svarīgi, lai kūka izdotos stingra (ja pieliksiet vairāk, tā būs pārlietu irdena). Mūsu ģimenē šī recepte ir ļoti iecienīta! Kūka ir piemērota cilvēkiem, kuriem ir bezglutēna diēta.

Gatavoja MARIJA LEINA, māksliniece

Lappusi sagatavoja S.Gugāne, foto – no personīgā arhīva

Jautājumi, kas jāsakārto

Māju numura zīmēs un ielu nosaukumos – juceklis un arī divvalodība

Attēls nr.1

Foto - A.Ločmelis

Attēls nr.2

Foto - A.Ločmelis

Attēls nr.3

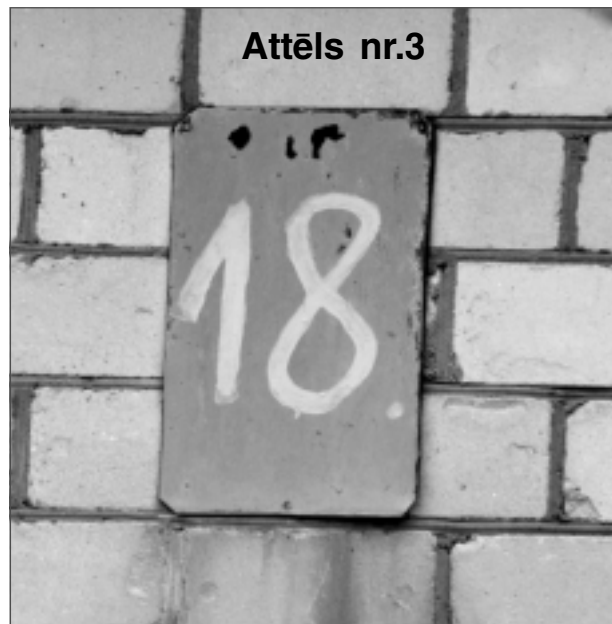

Foto - A.Ločmelis

Jau pirms vairākiem gadiem bijušajā Balvu novadā un pilsētā (pirms administratīvi teritoriālās reformas 2021.gada 1.jūlijā) tika uzsākta māju numura zīmju nomainīšana no zilās krāsas plāksnēm uz sarkanām. Tādējādi tika ieviests vienots standarts, kas veido daļu no bijušā novada vizuālās identitātes. Jauna parauga zīmes (sarkanā krāsā) ar ielu nosaukumiem tika izvietotas arī, piemēram, ielu krustojumos, kuras šo gadu laikā kļuvas pierastas ikvienam mūspuses iedzīvotājam.

Sarkanas, zilās un pašu rokām veidotas

Tiesa, ne visi steidza māju numura zīmes nomainīt. Izbraucot pa Balvu pilsētu, redzams, ka lielākajai daļai māju ir jaunās, sarkanās plāksnes (attēls nr.1). Vienlaikus ir īpašumi, uz kuru fasādēm joprojām ir ne tikai zilās krāsas numura zīmes (attēls nr.2), bet arī tādas, kas izskatās pašu rokām gatavotas un uz kurām mājas numurs uztriepts ar krāsu vai ko citu (attēls nr.3). Ja tamlīdzīgas māju numura zīmes meklētu mērķtiecīgi, droši vien varētu sagatavot pilnvērtīgu fotoreportāžu. Vārdu sakot, māju numura zīmēs bijušajā

Balvu novada un pilsētas teritorijā valda juceklis, un vēl jau taču ir arī Viļaka, Rugāji un Baltinava. Vai tagad, kad pēc administratīvi teritoriālās reformas izveidots apvienotais Balvu novads, šo jautājumu nevajadzētu sāktot?

Nav saistošo noteikumu, kas šo jautājumu regulētu

Balvu novada pašvaldības vecākais sabiedrisko attiecību speciālists KRISTIĀNS BOKTA skaidro, ka Balvu novada teritorijas plānojumā 2012. – 2023.gadam, sadaļā “Prasības ārtelpas elementiem”, noteikts, ka pie katras būves galvenās fasādes jāpiestiprina pēc Balvu novada domes noteiktas formas izgatavotu mājas numura zīmi ar īpašuma adresi, kas satur ielas nosaukumu un mājas numuru. Tā jāpiestiprina 2,5 līdz 3 metru augstumā no zemes un 0,1 līdz 1 metra attālumā no ēkas stūra. Ja numura zīme no ielas nav skaidri saskatāma, tai jābūt arī pie zoga, pie ieejas vārtiņiem pagalmā vai teritorijā. “Balvu novada teritorijas plānojums 2012. – 2023. gadam vairs gan nav spēkā. Tomēr, ņemot vērā, ka vēl nav apstiprināts jaunais teritorijas plānojums (tas šobrīd ir izstrādes procesā), līdzšinējais plānojums un tajā iekļautais

joprojām ir aktuāls un attiecas uz bijušo Balvu novada (tajā skaitā Balvu pilsētas) teritoriju pirms administratīvi teritoriālās reformas 2021.gada 1.jūlijā. Līdz ar to no vienas puses teritorijas plānojumā ir noteikta kārtība, kādā jāuzstāda māju numura zīmes bijušajā Balvu novada teritorijā. No otras puses pašreizējā apvienotajā Balvu novadā nav saistošo noteikumu, kas noteiktu gan vienotu principu un kārtību mājas numuru zīmju izvietošanā, gan arī sodus, kurus pašvaldības policija varētu piemērot īpašniekiem, ja viņi neievēro vienotu standartu. Šādus saistošos noteikumus paredzamā nākotnē nav arī plānots izstrādāt,” darīja zināmu K.Bokta.

Līdz ar to tas nozīmē, ka īpašnieki uz savu māju fasādēm faktiski var izvietot pēc formas, dizaina un krāsas tādas māju numura zīmes, kādas paši vēlas, jo saistošo noteikumu, kas to liegtu darīt, nav. Bet kur vērsties iedzīvotājiem, ja viņi uz sava īpašuma fasādes tomēr vēlas uzstādīt jaunu numura zīmi? Balvu novada pašvaldības aģentūras “SAN-TEX” direktors EGONS STRUMPE informē, ka daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem jāvērsas pie sava apsaimniekotāja, bet privātmāju īpašniekiem – Balvu pilsētas pārvaldē.

Ielu nosaukumi – dažviet joprojām krievu valodā

Ja māju numura zīmju dizains ir jautājums par vienotu novada vizuālo identitāti, tad pavisam kas cits ir situācija, kad ielu nosaukumi ir ne tikai latviešu, bet joprojām arī krievu valodā.

Aicina ziņot Valsts valodas centram

Uzreiz jāuzsver, ka šī nav problēma, kas Balvu novadam būtu ļoti raksturīga. Tajā pašā laikā, laikraksta “Vaduguns” žurnālistam ie braucot Kupravā, bija nepieciešamas vien pāris minūtes, lai šādu zīmi ieraudzītu (attēls nr.4). Turklāt brauciena mērķis uz Kupravu nebija meklēt ielu nosaukumus divās valodās. Savukārt ie braucot Balvos, pamanījām plāksnīti ar īpašuma adresi, kurā ielas nosaukums arī ir divās valodās (attēls nr.5). Ironiski, ka gan Kupravā, gan arī Balvos fiksētās zīmes divās valodās ir Partizānu ielā, turklāt privātmāja Balvos ar divvalodīgo īpašuma adresi atrodas tieši pretī Staņislava pieminējam – vietai, kur godinām mūsu brīvības cīnītājus... Taisnības labad jāpiebilst, ka uz šīs privātmājas uzstādīta arī tā dēvētā jaunā mājas numura zīme sarkanā krāsā. Bet vēl labāk ir tas, ka šī īpašuma adreses plāksne uz mājas fasādes atradās ilgu laiku, bet tika noņemta tieši publikācijas tapšanas laikā!

Kāda ir pašvaldības reakcija, ja tiek konstatētas šādas zīmes? “Ēku numura zīmēm jāatbilst Valsts valodas likuma prasībām, proti, sabiedrības informēšanai paredzētā informācija sniedzama tikai valsts valodā. Par gadījumiem, kad mājas numura zīme ir krievu valodā, ikviens iedzīvotājs aicināts ziņot Valsts valodas centram. Ņemot vērā, ka Balvu novada pašvaldībā nav saistošo noteikumu, kas noteiktu sodus par šādiem pārkāpumiem, tad sodi atbilst tiem normatīvajiem aktiem, ko nosaka Ministru kabinets. Protams, arī

Attēls nr.4

Foto - A.Krisanovs

Attēls nr.5

Foto - A.Ločmelis

pašvaldība var vērsties Valsts valodas centrā un par šādiem gadījumiem ziņot, bet vienlaikus aicinām to darīt arī iedzīvotājus,” stāsta pašvaldības vecākais sabiedrisko attiecību speciālists K.Bokta.

Pret to jācinās pašvaldībām

Lai izskaustu divvalodību īpašumu adresēs un ielu nosaukumos, par to vispirms jāparūpējas pašvaldībām, nevis šīs uzdevums jādeleģē iedzīvotājiem. Pagastu pārvalžu vadītājiem vajadzētu apzināt šādas vietas savā pagastā (ja tādas,

neskaitot Kupravas gadījumu, ir arī citviet) un attiecīgi rīkoties. Visbiežāk izmantotā atruna “vai tad šobrīd nav svarīgāku problēmu, kuras risināt”, ko šādos gadījumos mēdz teikt daļa iedzīvotāju, nav vērā ņemama. Ir pagājuši jau vairāk nekā trīsdesmit gadi, kopš Latvija atguvusi neatkarību, un to, ka ielu nosaukumiem jābūt latviešu valodā, nosaka likums. Citu variantu nav. To, ka pret divvalodību zīmēs jācinās pašvaldībām, norāda arī Valsts valodas centrā. Plašāku Valsts valodas centra skaidrojumu lasiet laikraksta “Vaduguns” nākamajā numurā.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Lai priecētu krāšņi ziedi

Ir pienācis laiks sakopt pelargonijas: kā un ar ko sākt?

“Manas pelargonijas ir pārziemojušas. Nu jau sprīdi garas, dažām pat redzami mazi pumpuriņi. Ko tagad darīt, vai var pavairot?” jautā Rita.

“Tagad ir īstais laiks ņemt spraudeņus un pārstādīt pelargonijas,” teic stādu audzētāji. Pirmajos gados skaisti būs arī pārzieminātie podi, vēlāk tos ieteicams atjaunot. Piemēram, nekas labs neiznāks no pārzieminātā auga, ja dzinumi jau pavasari ir veci, gari, pārkoksnējušies. Pieredze liecina, ka jaunie stādiņi tomēr veido kompaktāku augumu, zied bagātīgāk.

Pelargonijas noteikti pārstāda jaunā substrātā, jo pērnā augsne ir izlietota. No laistāmā ūdens vien augs neveidosies kupls. Pelargonijām piemērota dēstu augsne (speciāli podu puķēm). Tai jā satur rupjā frakcija, lai augsne nesablīvotos, būtu labāk aerēta, saknes varētu elpot. Parasti šim speciālajam substrātam ir pievienotas papildvielas mitruma saglabāšanai un augu barošanai.

Šos augus pagaidām nevar stādīt pārāk lielos traukos (puķu kastēs), kur tām paredzēts augt – pēkšņi nokļūstot pārāk lielā plašumā, puķes saknītes apjuks, un tās var viegli pārļautīt. Vēl nav īstais laiks puķu kastu kompozīciju veidošanai. Turklāt katrā pārstādīšanas reizē augs tiek pie svaiga, pilnvērtīga substrāta.

Substrātam jābūt svaigam. Nevar ekonomēt, iebraucot poda apakšā dārza augsni, jo tā sablīvējas, var saturēt slimību ierosinātājus, kaitēkļus.

Stimulē zaļo fāzi

Ja puķi vēl nevar pārstādīt, to vismaz samēslo. Ja pārstāda tagad, līdz mēslošanai jānogaida divas nedēļas. Katrs pats var izvēlēties mēslošanas režīmu. Viens variants – mazliet pievienot barību katrā laistīšanas reizē (izdala instrukcijā paredzēto nedēļas devu pa dienām). Otrs variants – barot reizi nedēļā, uzlejot visu mēslošanas līdzekļa devu.

Patlaban svarīgi augiem izveidot kuplu augumu, tāpēc jādod aktīvai veģetācijai paredzētais mēslojums, kurā bagātīgi ir slāpekļis. Vēlāk varēs dot ziedēšanas fāzei paredzēto.

Ja pelargonija jau gatavojas ziedēt, tas nav nekas labs. Šādus pārargrus ziedīņus labāk nokniebt, lai augs lieki netērē spēku. Patlaban svarīgākais ir izveidot glītu, kompaktu, bagātīgi lapotu augumu un tikai tad domāt par ziedēšanu pavasara beigās, vasaras sākumā.

Katru sezonu podaugiem jāiegādājas svaigs mēslojums. Šķūnīti izsauluša nav prognozējams.

Spraudeņi jauniem augiem

Tām pelargonijām, no kurām nolemts ņemt spraudeņus, dzinumiem ļauj paaugties

apmēram 20 cm gariem. Tad augšpusi nolauž (ap 5 cm garu, ar diviem trim lapu pāriem). Galotnītes pumpuru izkniebj, lai augs domā par iešanu kuplumā, ne stiepšanos garumā.

Pelargonijas ir pieticīgas un dzīvelīgas, tāpēc var mēģināt apsakņot arī atlūzušos, pērnos vai jaunus dzinumus, galotnītes. Šādai riska grupai var vienā podiņā spraut vairākus dzinumus cerībā, ka kāds izeaugsies.

Apsakņošanās notiek daudz labāk, ja tiek izmantoti kādi speciālie līdzekļi, piemēram, dažādi apsakņošanās pulveri – tajos iemērc mitru augu galiņu, līdzekļi *Osmocote* vai *Vitmins*, kuri veicina sakņu veidošanos.

Svarīgi spraudēniem saglabāt mikroklīmu. Šim nolūkam var uzlikt burciņu vai ielikt podu maisiņā, taču svarīgi, lai lapiņas nepieskartos segumam, jo tad var sākties puve. Arī burciņu nevajag uzlikt pārāk hermētiski, jo svarīgi, lai mazliet notiek ventilācija. Spraudēnišus ik pa laikam pavēdina, bet arī iekaltēt nedrīkst.

Garākos dzinumus noteikti saīsina (pat ja nevajag spraudēņus), lai veidotos kompakts krūmiņš.

Pelargonijas labi pārziemojušas un sāk dzīt jaunus dzinumus. Ir laiks pārstādīt.

Izņem sakņu kamolu no poda un saudzīgi paurbina saknītes, lai kamols neizjuku, bet izbirtu vecā augsne.

Podu izvēlas nedaudz lielāku par veco (apmēram divu pirkstu tiesu platāku). Vajadzīgs speciāli podaugiem paredzētais rupjas faktūras substrāts. Pārstādīto augu novieto pēc iespējas gaišākā vietā.

Padoms

Audzē no jaunstādiem!

- ✿ Pelargonijas ir vienas no izturīgākajām puķēm. Tāpēc tās var pirt arī jaunstādu vecumā un izaudzēt stādus pat mājas apstākļos, ja savu spraudeņu nav vai gribas papildināt kolekciju.
- ✿ Pelargoniju jaunuļi ir mazprasīgi salīdzinājumā ar begonijām, ledenītēm, kalibrahajām un citām puķēm, kuras istabā no jaunstādiem grūti izaudzēt.
- ✿ Jaunstādam var neņemt nost sakņu kamola apvalciņu – saknes izaugs cauri. Sprotams, ja augsne podiņā ap to būs pietiekami laba un mitra.
- ✿ Jaunstādiem svarīgi izlauzt pirmo ziediņu, jo tam ir tendence parādīties, kamēr augs vēl pārāk vārgs.

Dzīvelīgas un tikpat ņipras kā sniegpulkstenītes – nekaprīzās erantes!

“Gribu vairāk saudzēt pavasara puķes erantes, jo patik to dzeltenais košums. Nopirku podiņos...,” jautā Zane.

“Erantes ir dzīvelīgas un labi izeaugas. Galvenais – tās iestādīt tādā vietā, kur pavasari būtu pietiekami daudz gaismas, bet vēlāk, kad pēc noziedēšanas tām nokritis lapas un vieta dobē būs tukša, lai augus netišām neizmīda,” skaidro stādu audzētāja MAIJA BAIŽA.

Tās ir tikpat ņipras un agras kā sniegpulkstenītes, taču vēl izturīgākas. Sāk ziedēt jau caur sniegu un turpina ilgu laiku. Saulē tās skaisti atveras. Ja diena apmākusies, turas apaļos pumpuros.

Kad erantes izeaugas, tās labi vairojas gan ar sakneņiem, gan pašsēju. Lai tā notiktu, augsni dobē ap puķes ceru pārāk cītīgi nerušina, lai netraucētu sēkliņām sadīgt. Tās spējīgas sadīgt pat celiņa flīžu spraugās, jo tur sēkliņas netiek kustinātas. Ja dobes regulāri pārrušina, sēkliņas nevarēs uzdīgt. Jaunās erantes ir viegli atšķirt – to mazās lapiņas līdzinās vārnas kājiņām. Puķu cera laukumiņu vajadzētu atzīmēt ar

kociņiem, lai vēlāk, kad virszemes daļas pazudīs, varētu precīzi atcerēties, kur tās auga. Tieši izkašņāšana vasarā nereti ir iemesls, kāpēc erantes neieaugas.

Vislabākā erantēm būs vieta zem lapukokiem vai krūmiem. Skujkoku dobēs ir ēna, un tur tās nīkuļos. Erantes labi aizpildīs tukšumus ziemciešu dobēs, kamēr mostas hostas, peonijas, delfīnijas, flokši.

Kad puķe izeausies, tā strauji vairojas. Šo īpašību var izmantot erantes stādīt pat mauriņā. Tikai jāuzmanās ar pļaušanu – nogaida, kamēr pilnībā atmirs virszemes daļas. Lai augs vairotos, tam ļauj nobriedēt sēklas un izsēt.

Šajā ziņā erantes pielīdzināmas sikajiem krokusiņiem, mārpuķītēm, kuras zied un rotā zālīti.

Erantes var pavairot, gan dalot ceru, gan ar sēkliņām. Kad erantes nozied, tās pārstāda, taču to var darīt arī tagad, kad puķīte ir ziedos un lapiņas labi redzamas. Turklāt būs papildu labums – ziediņš noziedēs un izsēs sēkliņas jaunajā vietā, un puķe ies plašumā.

Speciāli mēslojuma nevajag, jo erantes uzņems barību no blakusesošajiem augiem, kuriem tagad tiek dots pavasara mēslojums.

Lappusi sagatavoja D.Dimitrijeva

Informē LAD

Var pieteikties atbalstam dzīvnieku, sējumu un stādījumu platību apdrošināšanai

Līdz 1.jūlijam var iesniegt projektu pieteikumus atbalsta pasākumā "Ražas, dzīvnieku, sējumu un stādījumu apdrošināšanas prēmija". Atbalsta mērķis ir, daļēji sedzot izdevumus par apdrošināšanas prēmiju, veicināt lauksaimnieku iesaistīšanos lauksaimniecības nozaru riska mazināšanā. Otrās kārtas finansējums ir 15,7 miljoni eiro.

LAD pārstāve Baiba Kliedere uzsver: "Klientiem ir jāņem vērā, ka atbalstu piešķir par 2024. gadā spēkā esošām un pilnībā apmaksātām apdrošināšanas polisēm. Turklāt platībai,

ko apdrošina, ir jābūt pieteiktai Ilgtspēju sekmējošo ienākumu pamatatbalstam (ISIP). Savukārt dzīvniekiem – reģistrētiem Lauksaimniecības datu centrā (LDC)."

Atbalsta intensitāte ir paredzēta 50% apmērā no apdrošināšanas polises attiecīgajiem iegādes izdevumiem.

Lai saņemtu atbalstu, pretendentiem LAD Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā ir jāiesniedz pieteikums, apdrošināšanas līgums (polise), kā arī citi dokumenti un informācija par saņemtajiem atbalstiem. Tālrunis uzziņām 67095000 (darba dienās no 8.00 līdz 20.00). Plašāka informācija par pieteikšanās nosacījumiem ir skatāma dienesta tīmekļvietnē.

Ugunsdrošības pārbaūžu rezultāti

Katrā otrajā dzīvojamā mājā nav veikta elektroinstalācijas kontaktsavienojumu pārbaude

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (turpmāk – VUGD) amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm 2023.gadā veica ugunsdrošības pārbaudes 1765 dzīvojamās mājās, kas ir par 31,62% vairāk kā 2022.gadā. Pēdējo piecu gadu laikā dzīvojamās mājās vidēji gadā tiek veiktas 1160 ugunsdrošības pārbaudes. Lielākoties pārbaudes īstenotas daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā koplietošanas telpās un visbiežāk piecu, trīs un divu stāvu ēkās.

"Katru gadu atbilstoši pieejamiem cilvēkresursiem un iespējām veicam ugunsdrošības pārbaudes dzīvojamā sektorā, jo tieši tur notiek lielākā daļa traģisko ugunsgrēku, kuros iet bojā un cieš cilvēki. Jāatzīst, ka diemžēl pastāv zināma saistība starp biežāk konstatētajiem ugunsdrošības prasību pārkāpumiem un iespējamajiem ugunsgrēku izcelšanās iemesliem. Aizvadītajā gadā katrā otrajā dzīvojamā mājā pārbaudes laikā konstatējām, ka nav veikta elektroinstalācijas kontaktsavienojumu pārbaude ar termokameru un elektroinstalācijas pārbaude, kas jāveic reizi 10 gados. Savukārt, izvērtējot ugunsgrēku apstākļus, izcelšanās vietu un saņemto informāciju no iedzīvotājiem, mēs pieļaujam, ka katrs piektais ugunsgrēks dzīvojamā sektorā izceļas tieši no īssavienojuma vai elektroiekārtas. Un tas ir otrs biežākais ugunsgrēku iemesls neuzmanīgas rīcības dēļ ar uguni, un to skaits jau vairākus gadus turpina pieaugt," uzsver VUGD priekšnieks Mārtiņš Baltmanis.

Ugunsdrošības prasību pārkāpumi dzīvojamā sektorā

Dzīvojamā mājā pārbaūžu rezultāti liecina, ka aizvadītajā gadā pieci biežāk sastopamie ugunsdrošības prasību pārkāpumi bija:

50,78% gadījumos nav veikta elektroinstalācijas kontaktsavienojumu pārbaude ar termokameru.

Elektroinstalācijas kontaktu savienojumu kvalitāti (piemēram, nozarkārbā, elektrosadales skapī, aizsargierīču uzstādīšanas vietās) pārbauda ar termokameru.

Pārbaudi veic kopā ar elektroinstalācijas pārbaudi reizi 10 gados.

Elektroinstalāciju kontaktsavienojumiem jābūt tehniski labā stāvoklī, to izmantošanai jāatbilst ekspluatācijas noteikumiem un ražotāju noteiktajām prasībām. Elektroinstalācijas kontaktu savienojumu kvalitāti (piemēram, nozarkārbā, elektrosadales skapī, aizsargierīču uzstādīšanas vietās) pārbauda ar termokameru. Pārbaudi veic kopā ar elektroinstalācijas pārbaudi reizi 10 gados.

45,65% gadījumos nav veiktas elektroinstalāciju pārbaudes.

Cilvēku ieradumi un vienlaicīgi lietojamo elektroierīču skaits gadu gaitā mainījies, bet elektroinstalācijas lielā daļā ēku sen nav mainītas, kas palielina īssavienojuma risku.

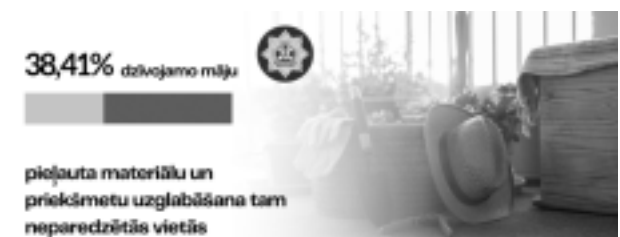
Elektroinstalācijas pārbaudi, ko nodrošina sertificēti speciālisti, jāveic reizi 10 gados un, ja tiek konstatētas nepilnības, tās iespējami īsā laikā jānovērš.

Ja tiek konstatētas nepilnības, tās iespējami īsā laikā jānovērš.

Elektroinstalācijas pārbaudi veic reizi 10 gados. Pārbaudes veic sertificēts speciālists!

38,41% gadījumos materiāli un priekšmeti uzglabāti tam neparedzētās vietās – kāpņu telpās, bēniņos, elektrosadales telpās vai elektrosadales skapjos un tml.

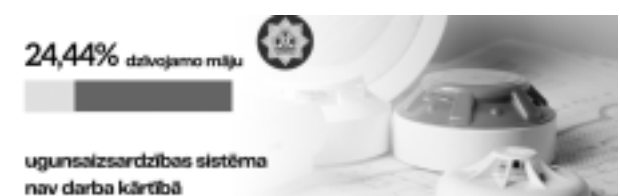

Daudzdzīvokļu mājās bēniņus, pagrabu un balkonu ekspluatē atbilstoši noteiktajam lietošanas veidam. Bēniņos un balkonos neuzglabā priekšmetus, savukārt pagrabā priekšmeti tiek glabāti tikai tam paredzētajās vietās, neaizšķērsojot evakuācijas ceļus.

Ugunsgrēka gadījumā nevietā uzglabāti priekšmeti var veicināt ugunsgrēka izplatīšanos.

Daudzdzīvokļu mājās bēniņus, pagrabu un balkonu jālieto atbilstoši noteiktajam lietošanas veidam – tas nozīmē, ka ēkas bēniņos un balkonos nedrīkst veidot noliktavas, glabājot sadzīves mantas un citus priekšmetus. Savukārt pagrabos sadzīves priekšmeti jāglabā tam paredzētajās, speciāli ierīkotās vietās, neaizšķērsojot evakuācijas ceļus. Ugunsgrēka gadījumā šādi uzglabāti priekšmeti var veicināt ugunsgrēka izplatīšanos, kā arī kavēt ugunsdzēsēju glābēju darbu, apgrūtinot pārvietošanos.

24,44% gadījumos uguns aizsardzības sistēma nav darba kārtībā.

Uguns aizsardzības sistēmu pastāvīgi uztur darba kārtībā un ekspluatē atbilstoši ekspluatāciju regulējošo normatīvo aktu un ražotāja prasībām.

Tai jābūt nepārtraukti ieslēgtai automātiskajā darba gaidīšanas režīmā.

Uguns aizsardzības sistēma automatizēti atklāj ugunsgrēka izcelšanos. Ja notikusi nelaime, izšķirošs ir laiks, tāpēc svarīgi, ka sistēma ir darba kārtībā. Uguns aizsardzības sistēmu pastāvīgi uztur darba kārtībā un ekspluatē atbilstoši ekspluatāciju regulējošo normatīvo aktu un ražotāja prasībām. Tai jābūt nepārtraukti ieslēgtai automātiskajā darba gaidīšanas režīmā.

20,45% gadījumos evakuācijas ceļos – kāpņu telpās, zem kāpņu laidiem un laukumiem – novietoti priekšmeti, kā arī konstatēta patvaļīga būvniecība un durvis evakuācijas ceļos nav viegli atveramas no telpas iekšpuses bez aizkavējuma un šķēršļiem.

Evakuācijas ceļi paredzēti cilvēku evakuācijai no būvēm un telpām ugunsgrēka un citu briesmu vai draudu gadījumā.

Tajos nedrīkst novietot priekšmetus (riteņus, ratiņus, mēbeles) un materiālus (paklājus), kas var veicināt liesmu izplatīšanos un kavēt mājas iedzīvotāju un operatīvo dienestu darbinieku brīvu pārvietošanos.

Evakuācijas ceļos – kāpņu telpās, zem kāpņu laidiem un laukumiem – novietoti priekšmeti, kā arī konstatēta patvaļīga būvniecība un durvis evakuācijas ceļos nav viegli atveramas no telpas iekšpuses bez aizkavējuma un šķēršļiem.

Evakuācijas ceļi paredzēti cilvēku ātrai un neapgrūtinātai izkļūšanai no būvēm un telpām ugunsgrēka un citu briesmu vai draudu gadījumā, līdz ar to tiem ir jābūt brīvi pieejamiem. Izceļoties ugunsgrēkam, jebkurš šķērslis var kavēt iedzīvotāju un operatīvo dienestu pārvietošanos un līdz ar to apdraudēt viņu veselību un dzīvību.

Teju katrs trešais ugunsgrēks – dzīvojamā sektorā

Aizvadītajā gadā 27,17% no visiem ugunsgrēkiem norisinājās tieši dzīvojamā sektorā, turklāt nedaudz vairāk kā puse no tiem nepārsniedza 1 m² platību. Ugunsdzēsēju glābēju novērojumi notikuma vietā ļauj secināt, ka dzīvojamā sektorā 61,87% gadījumu ugunsgrēku iespējams iemesls ir neuzmanīga rīcība ar uguni. Otrs biežākais ugunsgrēku iemesls ir nepareiza elektroierīču lietošana vai īssavienojums, kas, iespējams, izraisījis 21,79% no ugunsgrēkiem dzīvojamā sektorā, savukārt 12,08% ugunsgrēku, iespējams, izraisījis nepareiza vai bojātu apkures ierīču lietošana.

"Vismaz trešo daļu ugunsgrēku mājokļos var novērst, ja tiek ievērotas ugunsdrošības prasības, bet pārējo novēršanai nepieciešama iedzīvotāju uzmanīga un pareiza rīcība – smēķējot, lietojot atklātu liesmu vai gatavojot ēdienu. Aicinā dzīvojamā mājā īpašniekus un apsaimniekotājus atcerēties, ka ugunsdrošības prasības nav mūsu iegrība, bet gan reāli instrumenti, kas ļauj samazināt ugunsgrēku izcelšanos. Investīcijas dzīvojamās mājas ugunsdrošības stāvokļa sakārtošanā un uzlabošanā vienlaicīgi ar iedzīvotāju ieradumu maiņu atmaksājas, jo novērš traģisku ugunsgrēku izcelšanos un samazina nepieciešamību ieguldīt finansālos līdzekļus ēkas atjaunošanā pēc ugunsgrēka," skaidro M. Baltmanis.

Pārdod

Pārdod lielu garāžu Balvos, Daugavpils ielā. Tālr. 28866777.

Pārdod Audi A4, 1.6 l, 1998.g., EUR 950. Tālr. 29383285.

Pārdod pārtikas kartupeļus 'Vineta' Bērziļi. Tālr. 26405223.

Pārdod lauku māju ar zemi (9 ha) Balvu novadā. Tālr. 26255112.

Pārdod lietotu ledusskapi. Tālr. 29194384.

Pārdod skaldītu malku, ir sausa. Tālr. 26550272.

Skaldīta malka. Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausa. Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku. Tālr. 28700211.

Pārdod skaldītu malku, arī sausu. Tālr. 29166439.

Pārdod kviešus, auzas, rudzus. Tālr. 28772537.

Pārdod siena ruļļus, kartupeļus, puscukurbietes. Ar piegādi. Tālr. 25442582.

Latvijā audzēta cūkgaiļa. Ar piegādi. Tālr. 26326705.

Pērk

IEPĒRK MAJĻOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspārstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājļopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

SIA "Renem"
iepērk:
**jaunļopus, liellopus,
piena teļus, aitas.**
Elektroniskie svāri.
Augstās cenas.
Samaksa - pārskaitījums
vai skaidra nauda.
**Tālr. 29485520;
26447663.**

Pērk meža īpašumus, arī jaunaudzes, izcirtumus un cirsma.
Tālr. 28282021.

Pērku mežu, lauksaimniecības zemi. Tālr. 29386009.

Līdzjūtības

*Paņem līdzī saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpī dusot,
Mazu brīdi siltāk tiek. (P.Priede)*
Mūžības ceļos devusies mūsu kolēģe – medicīnas māsa
ŅINA DZANUŠKA.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem jūsu lielajās bēdās, māmiņu, vecmāmiņu aizsaulē aizvadot.
Bijušie darba kolēģi

*Cik gājums garš man nolemts bij',
Tik šajā saulē noiets ir,
Nu tālāk ceļu skujuas vij...*
Mana patiesa līdzjūtība **Innai Daukstei, Lienei Ivanovai ar ģimeni, visiem tuviniekiem,** pāragri pavadot mūžībā **IMANTU DAUKSTU.**
Irēna Š.

*Tu būsi un paliksi ar tiem,
Kuri tevi mīlēja.
Un atmiņas ziedēs ap tevi
Tik balti kā ābeles.*
Pavadot **JĀNI LEIŠAVNIEKU** mūžības ceļā, izsakām patiesu līdzjūtību **meitai Evitai un tuviniekiem.**
Stacijas pamatskolas bijušie klasesbiedri, audzinātājas Ināra, Gunīta

*Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers tev spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi
Teic padomu un ceļa maizi dod.*
(J.Silazars)
Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Evitu Leišavnieci un tuviniekiem,** pavadot mīlo **TĒTI** mūžībā.
BAV bijušie klasesbiedri un audzinātāja Benīta

*Domās sāp. Un neapstājas.
Domām šonakt gala nav.
Akli logi. Tumša māja.
Tumsā balta svece raud.*
(Z.Purvs)
Negaidīta sāpju ziņa saulainajam pavasarim ir atnākusi līdzī un iezagusies mūsu sirdīs. Lielajās bēdās esmu kopā ar jums un izsaku visdziļāko līdzjūtību **Innai Daukstei, Vilhelmam Daukstum, Lienei Ivanovai un pārējiem tuviniekiem,** dēlu un brāli **IMANTU** mūžībā pavadot.
Emerita Brenčeva

*Viss jāatstāj, kaut atkal pavasārī
Sies saule vaļā puķu pumpurus,
Un zaļus asnus zeme laukā dzīs,
Bet ziema kādu aizvedusi līdz.*
(F.Bārda)

Kad visgaišākā cīruļu dziesmas ieskandinātā diena satumst rūgtās zaudējuma sāpēs, izsakām visdziļāko līdzjūtību **Jānim Doroškevicam, māmiņai Jūlijai, brāļiem un māsai,** mīļoto tēvu un vīru **JURI DOROŠKEVICU** mūžībā pavadot.
Jāņa klasesbiedri, audzinātāja, vecāki

*Tava istabiņa ilgi skums pēc tevis,
Pēc taviem sapņiem – vienkāršiem un mīļiem,
Bez tevis atnāks vakars zvaigznes degt,
Bez tevis rīts, bez tevis saullēkts.*
Negaidītajā sāpju un skumju brīdī klusi mīrinājuma vārdi **Jūlijai Doroškevicai ar ģimeni, VĪRU, TĒVU, VECTĒVU** mūžības ceļā pavadot.
SIA "Pietālava" kolektīvs

*Nevar pazust tas, ko mīli,
Nezūd darbs, kas krietni veikts,
Arī tad, ja mūža gājums
Šķiet pārāk negaidīti beigts.*
(A.Krūklis)

Jūtam līdzī **Jūlijai Doroškevicai, VĪRU** mūžībā pavadot.
Lilīta L., Vera P., Marija S., Violenta un Jānis

Katram skrejceļam, ko veicam savā dzīvē,

*Ir taisne pēdējā, un tas ir viss.
Paliek darbi, draugi, mīlestība
Un priedēs vējš, no ceļa piekusis.*
Lai mūsu patiesa līdzjūtība ir atbalsts **Jūlijai Doroškevicai ar ģimeni, VĪRU** mūžības ceļā pavadot.
Janīna, Ilona, Vera, Aija, Inese, Indra

*Tuvs cilvēks neaiziet –
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.
Viņš paliek dziļi, dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*
Klusa un patiesa līdzjūtība **Ilmāram Keišam ar ģimeni, BRĀLI** mūžībā pavadot.
Edgars, Lina, Aigars Pundurs ar ģimeni

*Lai tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied...*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Mariannai, Anitai, BRĀLI** mūžībā pavadot.
Mājas iedzīvotāji Briežuciemā

*Un negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā –
No gaišas dienas
Aiziet mūžībā...*
Izsakām līdzjūtību **Anitai un tuviniekiem, brāli EDGARU** pavadot mūžībā.
Elvīra un Juris

*Runājiet ar mani klusi,
Saudzīgāk kā citu dienu:
Šodien sirds man palikusi
Smagāka par sāpi vienu. (E.Zālīte)*
Mūsu klusa līdzjūtība **Oksanai Cunskaī,** mīlo **VECMĀMIŅU** zemes klēpī guldot.
VRS Viļakas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta kolēģi

*Kas bijis reiz,
Tas nebūs vairs nekad,
Tas pavasars... Tas brūkleņziēds...
Tas cilvēks... (J.Sirmbārdis)*
Sāpju un skumju brīdī mūsu patiesa līdzjūtība **Ligitai,** pavadot **MĪĻU CILVĒKU** klusajā mūžības ceļā.
Aija, Faina, Velta, Tamāra, Oļā

Dažādi

Vēlas nomāt, iegādāties lauksaimniecības zemi. Tālr. 28772537.

Zājē, skalda malku Balvu novadā. Tālr. 23205101.

Piedāvā istabu pensionāram (-ei) lauku mājā Smiltēnes novadā. Tālr. 29462406, Gunta.

Nepārdod savu mežu, bet apsaimnieko to! Piesakies bezmaksas konsultācijai. Tālr. 29418611.

"Vaduguns" abonēšanas cena (EUR)

3 mēneši
19,50

1 mēnesis
6,50

Pagājuši jau **3** mēneši!

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni turpmākajiem mēnešiem!

Radās neskaidrības, zvani – tālr. 26161959.

e-pasts: **vaduguns@apollo.lv**
mājaslapa: **vaduguns.lv**

Vaduguns
Indekss 3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
**T. 64507018
26161959**

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** - T. 26707934;
I.ZINKOVSKA - T. 28319682; **A.SOCKA** - T. 29378903;
M.SPRUDŽĀNE - T. 27832538; **I.TUŠINSKA** - T. 27145837;
A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORS – **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrūnis-autoatbildētājs - 64520961

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS
Iespiests SIA
"Poligrāfijas grupa
Mūkusalā", Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2140